

۴۴۴۷۲/ ۷۲۱۵۸

۱۳۸۹ / ۳ / ۳۱

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۷۵۴، ۱۱، ۸۹ صبح
تاریخ ثبت: ۱۳۸۹ / ۳ / ۳۱ عصر
اقدام کننده: ۸۹ / ۳ / ۳۱

جناب آقای دکتر لاریجانی
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه" که بنا به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۲/۱۲ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، وزارت دادگستری، وزارت امور خارجه، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۱۳۸۹ / ۲ / ۱۵

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۴۴۴۷۲/۷۲۱۵۸

۱۳۸۹ / ۳ / ۳۱

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به لزوم استقرار روشمند همکاریهای قضایی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر مربوط و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه سازی برای گسترش مناسبات بین دو کشور، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می شود:

لایحه "موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه"

ماده واحده - موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

رئیس جمهور

وزیر دادگستری

وزیر امور خارجه

تاریخ: ۱۳۸۹/۳/۳۱
شماره: ۴۴۴۷۲/۷۲۱۵۸
وزیر امور خارجه

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۳/۳۱
شماره ثبت: ۷
وزیر دادگستری

موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه که از این پس در این موافقتنامه طرفهای متعاقد نامیده می‌شوند با اشتیاق به ارتقاء بیشتر روابط دوستانه و فراهم آوردن ترتیبات معاضدت دوجانبه در امور مدنی، تجاری، کیفری، استرداد مجرمین و انتقال محکومین به حبس براساس اصول حاکمیت ملی، برابری حقوق و عدم مداخله در امور داخلی طرفهای متعاقد، تصمیم به انعقاد این موافقتنامه گرفته اند و به همین منظور به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول

مقررات کلی

ماده ۱

- ۱- اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو طرف دیگر با رعایت قانون داخلی از نظر حمایت حقوقی و قضایی در مورد خود، اموال و منافعشان از حقوق مساوی همانند اتباع طرف اخیر برخوردار خواهند شد.
- ۲- اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو طرف دیگر از حق دسترسی آزاد به دادگاهها و سایر مراجع صلاحیتدار برای طرح دعاوی و حفظ حقوق و منافع خود در مورد امور مدنی، بازرگانی و کیفری، براساس قیود و شرایط یکسان همانند اتباع طرف اخیر برخوردار خواهند بود.
- ۳- اشخاص حقوقی که مقر آنها در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد واقع است و طبق قوانین آن طرف تأسیس شده اند، حق خواهند داشت که از مفاد این موافقتنامه، تا حدودی که قابل اعمال باشد، برخوردار شوند.

ماده ۲

مراجع طرفهای متعاقد برای اجرای این موافقتنامه از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط خواهند داشت.

ماده ۳

وزارتخانه های دادگستری طرفهای متعاقد، حسب درخواست اطلاعاتی را در مورد قوانین و رویه ها در آن کشور در خصوص مسائل حقوقی که موضوع این موافقتنامه را تشکیل می دهند، با یکدیگر بطور متقابل مبادله خواهند نمود.

دفتر هیئت دولت

فصل دوم

بخش ۱: معاضدت قضایی در امور مدنی و بازرگانی

ماده ۴

- ۱- مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد تعهد خواهند نمود که در امور مدنی و بازرگانی، به یکدیگر معاضدت قضائی متقابل ارائه نمایند.
- ۲- معاضدت متقابل به ویژه شامل اجرای تصمیمات شکلی نظیر ارسال اسناد، استماع اظهارات طرفها، شهود و کارشناسان و معاینه محل خواهد بود.

ماده ۵

- ۱- درخواست معاضدت قضایی حاوی موارد زیر خواهد بود:
 - الف) نام مراجع درخواست کننده و درخواست شونده؛
 - ب) هدف از درخواست معاضدت؛
 - پ) ماهیت دعوی و توصیف وقایع آن؛
 - ت) نام، نشانی دائم و موقت (محل اقامت یا محل سکونت)، تابعیت و شغل طرفها؛
 - ث) نام و نشانی نمایندگان طرفها؛
 - ج) متن قواعد مربوط و اطلاعات لازم برای موضوع و اجرای درخواست.
- ۲- درخواست معاضدت قضایی و اسناد تأیید کننده آن توسط مرجع درخواست کننده امضا و به طور رسمی مهر خواهد شد.

ماده ۶

- ۱- مرجع درخواست شونده در اجرای درخواست، مقررات خود را اعمال خواهد کرد. با این حال می تواند بنا به درخواست مرجع درخواست کننده، از رویه طرف اخیر تبعیت کند، مگر آنکه این امر با قوانین طرف درخواست شونده تعارض داشته باشد.
- ۲- در صورتیکه مرجعی که درخواست برای آن ارسال شده است صلاحیت اجرای آن را نداشته باشد، مرجع مزبور درخواست را به مرجع صلاحیتدار در طرف درخواست شونده ارائه خواهد نمود و طرف درخواست کننده را از موضوع آگاه خواهد ساخت.

دفتر هیئت دولت

۲- مرجع درخواست شونده اسنادی که دلالت بر اجرای درخواست دارند را به مرجع درخواست کننده ارسال خواهد نمود، یا در صورتی که درخواست اجرا نشده باشد، موضوع را به همراه دلایل عدم اجرا به اطلاع طرف اخیر خواهد رساند.

ماده ۷

۱- درخواست ابلاغ اسناد توسط مرجع درخواست شونده مطابق با مقررات قانون خود که آئین ابلاغ را مقرر می دارد، اجرا خواهد شد، مشروط بر آنکه اسناد مزبور به زبان طرف درخواست کننده تهیه شده باشند و ترجمه هایی که صحت آنها تایید شده باشد را نیز همراه داشته باشند. در غیر این صورت مرجع درخواست شونده ابلاغ اسناد را فقط در صورتی که مخاطب به دریافت آنها رضایت دهد انجام خواهد داد.

۲- در درخواست ابلاغ اسناد نشانی کامل مخاطب و اسنادی که قرار است ابلاغ شود ذکر خواهد گردید.

۳- در صورتی که امکان ابلاغ سند به نشانی مذکور در درخواست ابلاغ میسر نشود، مرجع درخواست شونده اقدامات لازم برای تعیین نشانی واقعی را به عمل خواهد آورد. در صورتی که تعیین نشانی واقعی امکانپذیر نشده باشد، طرف درخواست شونده موضوع را به اطلاع طرف درخواست کننده خواهد رساند و مدارک را برای طرف اخیر ارسال خواهد نمود.

ماده ۸

رسید مطابق با قوانین طرف درخواست شونده تهیه خواهد شد. رسید حاوی نام شخص تحویل گیرنده و مرجع تسلیم کننده تاریخ و محل ابلاغ مزبور خواهد بود.

ماده ۹

۱- طرف درخواست شونده کلیه هزینه های ایجاد شده در قلمرو خود برای اجرای درخواست قضایی را بر عهده خواهد گرفت و باز پرداخت آنها را مطالبه نخواهد نمود.

۲- در صورتی که هزینه های انجام معاضدت سنگین یا غیرمتعارف باشد طرفهای متعاقد قبلاً در مورد شرایط انجام معاضدت و نحوه پرداخت هزینه ها توافق خواهند نمود.

ماده ۱۰

اگر این گمان وجود داشته باشد که پذیرش درخواست معاضدت قضایی موجب نقض حاکمیت، امنیت یا نظم عمومی طرف درخواست شونده می گردد یا با قانون اساسی طرف اخیر مغایرت دارد، می توان آن را رد نمود.

ماده ۱۱

- ۱- درخواستهای معاضدت قضایی و اسناد تأیید کننده آنها، غیر از مواردی که در بند ۱ ماده ۷ و ماده ۱۳ این موافقتنامه مقرر شده اند با ترجمه های مصدق به زبان طرف درخواست شونده همراه خواهند بود.
- ۲- تائید ترجمه ها می تواند توسط طرف درخواست کننده، مترجم رسمی سوگند خورده، سردفتر اسناد رسمی یا نماینده دیپلماتیک یا مقام کنسولی طرفهای متعاقد انجام شود.
- ۳- اسنادی که در اجرای درخواستهای معاضدت قضایی اخذ می شوند، به زبان طرف درخواست شونده تهیه خواهند شد.

ماده ۱۲

- ۱- شاهد یا کارشناس، صرفنظر از تابعیتش، که به موجب احضاریه نزد مراجع قضایی طرف درخواست کننده حاضر می شود، به دلیل حکمی که قبلاً در قلمرو آن طرف در مورد هر گونه جرم ارتكابی پیش از رسیدن وی به آن کشور صادر شده است، تحت تعقیب، بازداشت یا هر گونه مجازات قرار نخواهد گرفت.
- هرگاه شاهد یا کارشناس که توسط مرجع دعوت کننده اطلاع یافته که دیگر به حضور وی نیازی نیست، قلمرو طرف درخواست کننده را ظرف ۱۵ روز متوالی پس از اطلاعیه، ترک نکند، مصونیت مزبور متوقف خواهد شد. مدت زمانی که شاهد یا کارشناس به دلایل خارج از کنترلش نتواند آزادانه قلمرو طرف درخواست کننده را ترک کند، از مدت زمان مقرر در این بند مستثنی خواهد بود.
- اشخاص مزبور به دلیل کارشناسی یا ادای شهادت مورد تعقیب یا بازداشت قرار نخواهند گرفت.
- ۲- مرجع درخواست کننده به شاهد یا کارشناس احضار شده اطلاع خواهد داد که هزینه های سفر، کمک هزینه امرامعاش و حق الزحمه های

کارشناسی تحت شرایط مقرر در قانون آن دولت بازپرداخت خواهد شد.
بنا به درخواست شخص مزبور، پیش‌پرداختی برای مخارج سفر و امرار
معاش توسط مرجع درخواست کننده ارائه خواهد شد.

بخش ۲

اسناد

ماده ۱۳

بنا به درخواست دادگاهها یا سایر مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد،
طرف دیگر نسخه‌های گواهیهای احوال شخصیه، سایر اسناد مربوط به امور
شخصی و منافع اتباع طرف درخواست کننده را، بدون ترجمه و هزینه ارائه خواهد
نمود.

ماده ۱۴

- ۱- اسنادی که در قلمرو هر طرف متعاقد تنظیم، صادر یا گواهی شده و
بطور رسمی مهر شده اند یا نسخه‌های تایید شده آنها مشمول تصدیق
در قلمرو طرف متعاقد دیگر نخواهند بود.
- ۲- اسناد صادره توسط مراجع رسمی یک طرف متعاقد، دارای قوت اثباتی
یکسان در قلمرو طرف دیگر خواهند بود.

بخش ۳

معافیت از پرداخت تامین و هزینه‌های دادرسی

ماده ۱۵

اتباع هیچ یک از طرفهای متعاقد صرفاً به دلیل آنکه تبعه خارجی
هستند و در قلمرو طرف دیگر دارای محل اقامت یا سکونت نیستند، ملزم به
پرداخت تامین نخواهند شد.

ماده ۱۶

- ۱- اتباع هر طرف متعاقد حق خواهند داشت از معافیت از هزینه‌ها و
مخارج قضایی بزه‌خوردار شوند و معاضدت حقوقی رایگان در دادگاههای

دفتر هیئت دولت

طرف دیگر تحت شرایط یکسان و در همان حدود اتباع طرف اخیر به آنها اعطا خواهد شد.

- ۲- معاضدت قضایی و مساعدت حقوقی مزبور در مورد کلیه رسیدگیهای یک پرونده از جمله رسیدگیهای مربوط به اجرا اعمال خواهد شد.
- ۳- اتباعی که به موجب قانون هر یک از طرفهای متعاقد مجاز به بهره‌مندی از معافیت از هزینه‌ها و مخارج هستند، در قلمرو طرف متعاقد دیگر نیز در رسیدگیهای همان پرونده از معافیت مزبور برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۷

- ۱- گواهی لازم برای برخورداری از مفاد ماده ۱۶ و اثبات وضعیت شخصی، خانوادگی و مادی متقاضی توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعهدی که محل اقامت یا سکونت متقاضی در آن واقع است صادر خواهد شد.
- ۲- در صورتی که متقاضی در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد هیچگونه محل اقامت یا سکونتی نداشته باشد، نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی کشورش می‌تواند گواهی مزبور را صادر کند.
- ۳- مرجع قضایی که در مورد درخواست معافیت از هزینه‌ها و مخارج قضایی اتخاذ تصمیم می‌کند، طبق روش مقرر در ماده ۲ این موافقتنامه عمل خواهد کرد و می‌تواند از مرجع صادر کننده گواهی، اطلاعات اضافی را درخواست کند.

ماده ۱۸

در صورتی که دادگاه هر طرف متعاقد محدوده زمانی ای را برای تکمیل یک رسیدگی خاص مربوط به شخصی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سکونت یا اقامت دارد تعیین کند، مدت زمان مزبور از تاریخ ابلاغ اسناد به مخاطب شروع خواهد شد.

دفتر هیئت دولت

بخش ۴

شناسایی و اجرای تصمیمات در امور مدنی و بازرگانی

ماده ۱۹

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد، احکام زیر را که در قلمرو طرف متعاقد-دیگر صادر شده است، طبق مفاد این موافقتنامه شناسایی و اجرا خواهد نمود:
(الف) احکام راجع به امور مدنی یا بازرگانی؛
(ب) احکام کیفری در مورد جبران ضرر و زیان؛
(پ) احکام داورى صادره در امور مدنی یا بازرگانی.
- ۲- تصمیمات موضوع جزء (الف) بند ۱ بالا فقط در صورتی مورد توجه قرار خواهند گرفت که رابطه حقوقی در مورد آن تصمیمات پس از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بدست آمده باشد.
- ۳- تصمیمات راجع به احوال شخصیه حتی در صورتی که آن تصمیمات قبل از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه صادر شده باشند، مورد شناسایی قرار خواهند گرفت.

ماده ۲۰

- تصمیمات مذکور در ماده ۱۹ این موافقتنامه منوط به شرایط زیر، استحقاق شناسایی و اجرا در طرف متعاقد دیگر را خواهند داشت:
- (الف) تصمیم صادره در هر طرف متعاقد، در قلمرو آن، قطعی و قابل اجرا باشد؛
 - (ب) قانون طرف متعاقدی که اجرا یا شناسایی از آن درخواست شده است، دادگاه صادر کننده تصمیم را نسبت به موضوع، دارای صلاحیت بداند؛
 - (پ) احضاریه ها به طور مناسب طبق قوانین طرف متعاقد صادر کننده تصمیم به محکوم علیه (طرف پرونده) ابلاغ شده باشد؛
 - (ت) طرفهای دادرسی از حق دفاع محروم نشده باشند، به آنها اختطاریه برای حضور در دادگاه بطور مناسب ابلاغ شده باشد و هر گاه قادر به طرح دعوی و دفاع نباشند، به آنان فرصت حضور از طریق وکیل داده شده باشد؛
 - (ث) یک تصمیم قطعی دادگاه در چارچوب همان رسیدگی و برای همان طرفها در قلمرو طرف متعاقدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است صادر نشده باشد؛

دفتر هیئت دولت

ج) رسیدگی ای بر مبنای همان وقایع و با همان هدف و در مورد همان طرفها نزد مرجع قضایی طرف متعهدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است، مطرح نباشد؛

چ) هرگاه لازم باشد که قانون طرف متعهدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است در صدور تصمیم اعمال شود، تصمیم مزبور در صورتی می تواند مورد شناسایی یا اجرا قرار گیرد که :

اولاً: قانون مزبور به درستی اعمال شده باشد؛

ثانیاً: قانون طرف متعهدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است بطور اساسی یا قانون طرف دیگر متفاوت نباشد.

ح) تصمیم مزبور با اصول اساسی قانون و نظم عمومی طرف متعهدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است سازگار باشد.

ماده ۲۱

احکام داوری صادره، در قلمرو هریک از طرفهای متعهد که عضو کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در نیویورک (به تاریخ ۱۳۳۷/۴/۳ هجری شمسی برابر با دهم ژوئن ۱۹۵۸ میلادی) می باشد، مطابق مقررات کنوانسیون مزبور شناسایی و اجرا خواهد شد.

ماده ۲۲

۱- درخواست شناسایی یا اجرا مستقیماً به مرجع قضایی صلاحیتدار طرف متعهدی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است، ارائه خواهد شد.

۲- درخواست، اسناد زیر را به همراه خواهد داشت:

الف) نسخه مصدق حکم، به همراه گواهی قطعیت حکم، مگر آنکه قطعیت و لازم الاجرا بودن آن را بتوان از خود حکم استنباط نمود؛

ب) گواهی ای دال بر اینکه احضاریه به محکوم علیهی که موفق به حضور در دادگاه نشده است بطور مناسب ابلاغ شده است، و اینکه وی هر گاه قادر به دفاع از خود نبوده است، وکالت وی به طور صحیح انجام شده است؛

پ) اسناد مذکور در جزءهای (الف) و (ب) این ماده منضم به ترجمه های مصدق به زبان طرف متعهدي که درخواست شناسایی یا اجرا از آن به عمل آمده است خواهد بود.

ماده ۲۳

- ۱- رویه شناسایی یا اجرای احکام، تابع قانون طرف متعهدي است که درخواست شناسایی یا اجرا از آن به عمل آمده است.
- ۲- در اجرای این موافقتنامه، مرجعی که شناسایی یا اجرا از آن درخواست شده است، به ماهیت پرونده ملتزم خواهد بود و فقط محقق شدن یا نشدن شرایط مقرر در این موافقتنامه را بررسی خواهد کرد.

ماده ۲۴

مفاد این موافقتنامه در زمینه شناسایی و اجرای احکام، بر مقررات داخلی طرفهای متعاقد در خصوص انتقال پول و اموال، حاصله از اقدامات اجرایی قضائی، به یک کشور خارجی تاثیری نخواهد داشت.

فصل سوم

بخش ۱

معاضدت متقابل در امور کیفری

ماده ۲۵

- ۱- طرفهای متعاقد متعهد خواهند شد که در موضوعات کیفری به یکدیگر معاضدت متقابل ارائه دهند.
- ۲- معاضدت متقابل در امور کیفری به ویژه شامل موارد زیر است :
 - الف- انجام ابلاغ اسناد قضائی،
 - ب- جستجو، ضبط و تحویل اسناد و اموال تشکیل دهنده دلیل،
 - پ- جستجو، ضبط و توقیف عواید جرم،
 - ت- بررسی کارشناس،
 - ث- بازجویی از متهمین و مظنونین،
 - ج- استماع شهود و کارشناسان،
 - چ- بررسی اشیاء و مکان،

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۶

- ۱- درخواست معاضدت در امور کیفری حاوی موارد زیر خواهد بود:
 - الف) نام مراجع درخواست کننده و درخواست شونده؛
 - ب) موضوع تحقیق یا پرونده؛
 - پ) نام مظنونین، متهمین یا محکومین، محل اقامت یا سکونت آنها، تابعیت و شغل آنان، و در صورت امکان، محل و تاریخ تولد و نام پدر و مادر آنان؛
 - ت) نام و نشانی نمایندگان قانونی آنان؛
 - ث) هدف و دلیل درخواست؛
 - ج) متن قوانین مربوطه؛
 - چ) سایر اطلاعات لازم برای اجرای درخواست با توصیف وقایع تشکیل دهنده جرم و ماهیت جرم.
- ۲- درخواستها و اسناد پیوست حاوی امضا و مهر رسمی مرجع درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۲۷

- ۱- مرجع درخواست شونده، درخواست معاضدت قضایی را مطابق با مقررات قوانین خود به مورد اجرا خواهد گذاشت. با این حال، مرجع درخواست شونده می تواند تا حدودیکه با قوانین خود معارض نباشد، قوانین طرف درخواست کننده را اعمال کند.
- ۲- در صورتیکه مرجع درخواست شونده صلاحیت اجرای درخواست را نداشته نباشد، درخواست را به مرجع صلاحیتدار خود ارسال خواهد نمود و مراتب را به اطلاع مرجع درخواست کننده خواهد رساند.
- ۳- طرف درخواست شونده بنا به درخواست طرف درخواست کننده تاریخ و محل اجرای درخواست را اطلاع خواهد داد. مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده می تواند اجازه حضور ماموران و اشخاص ذربط طرف درخواست کننده را در هنگام اجرای درخواست اعطا کند.
- ۴- طرف درخواست شونده پیرو اجرای درخواست، اسناد اثبات کننده اجرای درخواست را به طرف درخواست کننده باز خواهد گرداند یا طرف اخیر را از سبب عدم اجرای درخواست و دلایل مربوطه مطلع خواهد نمود.

ماده ۲۸

- ۱- در صورتی که مرجع قضائی طرف درخواست کننده، حضور شخصی شاهد یا کارشناس نزد آن مرجع را موردنظر داشته باشد، مرجع قضائی مزبور این موضوع را در درخواست ابلاغ دعوتنامه بیان خواهد نمود.
- ۲- درخواست مذکور در بند پیشین حاوی جریمه یا مجازاتی دیگر برای عدم رعایت احضاریه نخواهد بود.
- ۳- کمک هزینه ها، هزینه سفر و امرار معاش شهود و کارشناسان بر عهده طرف درخواست کننده خواهد بود.
- ۴- شاهد یا کارشناس، با هر تبعیتی، که بطور داوطلبانه در یک مرجع قضائی در طرف درخواست کننده حضور می یابد به دلیل اعمال ارتكابی پیش از عزیمتش از قلمرو طرف درخواست شونده، در قلمرو طرف درخواست کننده تحت تعقیب قرار نخواهد گرفت، بازداشت نخواهد شد، محکوم نخواهد شد یا مشمول هیچگونه محدودیت دیگر آزادی شخصی خود قرار نخواهد گرفت. اشخاص مزبور همچنین در مورد اعمال مرتبط با دادرسی که موضوع تحقیق یا رسیدگی را تشکیل می دهند از مصونیت کیفری مذکور بهره مند خواهند شد.
- ۵- در صورتی که شاهد یا کارشناس پس از دریافت اطلاعیه‌ای که نشانگر این است که حضور وی دیگر ضروری نیست قلمرو طرف درخواست کننده را ظرف ۱۵ روز متوالی پس از اطلاعیه مذکور ترک نکند، دیگر از مصونیت مقرر در بند ۴ این ماده برخوردار نخواهد بود. مدت زمانی که شاهد یا کارشناس نتواند قلمرو طرف درخواست کننده را به دلایل خارج از کنترل وی ترک نماید از مدت مقرر در این بند مستثنی خواهد بود.

ماده ۲۹

- ۱- طرف درخواست شونده، اسنادی را که همراه با ترجمه هایی هستند که به زبان آن طرف تهیه شده و بطور رسمی تأیید شده اند به نحو مقرر در قوانین خود ابلاغ خواهد نمود. در غیر این صورت، طرف درخواست شونده می تواند ابلاغ اسناد را با رضایت دریافت کننده انجام دهد.
- ۲- نشانی صحیح دریافت کننده و ماهیت سند در درخواست ابلاغ اسناد قید خواهد شد.
- ۳- در صورتیکه امکان ابلاغ اسناد به نشانی مندرج در درخواست مقدور نگردد، طرف درخواست شونده اقدامات لازم برای تعیین نشانی صحیح

دریافت کننده را به عمل خواهد آورد. چنانچه انجام این امر امکانپذیر نباشد، طرف درخواست شونده مراتب را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد و اسناد را به طرف اخیر باز خواهد گرداند.

ماده ۳۰

سند ثابت کننده ابلاغ به نحو مقرر در قانون طرف درخواست شونده تهیه خواهد شد. سند مذکور حاوی تاریخ و محل ابلاغ، نام شخص تحویل گیرنده و مرجع تسلیم کننده خواهد بود.

ماده ۳۱

- ۱- رعایت مفاد بند ۳ ماده ۲۸، طرف درخواست شونده هزینه‌های درخواستهای قضایی که در قلمرو آن واقع شده اند را برعهده خواهد داشت و مجاز به دریافت بازپرداخت نخواهد بود.
- ۲- در صورتی که هزینه‌های انجام معاضدت سنگین یا غیرمتعارف باشد طرفهای متعاقد قبلاً در مورد شرایط انجام معاضدت و نحوه پرداخت هزینه‌ها توافق خواهند نمود.

ماده ۳۲

- ۱- درخواستهای معاضدت قضایی را می‌توان در موارد زیر رد نمود:
(الف) در صورتیکه طرف درخواست شونده براین عقیده باشد که درخواست به حاکمیت، امنیت و نظم عمومی آن لطمه وارد خواهد کرد.
(ب) در صورتیکه طرف درخواست شونده، اجرای درخواست را مغایر با قانون اساسی یا قوانین داخلی خود تلقی کند.
- ۲- در صورتیکه درخواست معاضدت قضایی طبق مقررات بند قبلی این ماده رد شود، دلایل آن باید ارائه گردد.

ماده ۳۳

- ۱- به استثنای موارد مقرر در ماده ۳۲، درخواستهای معاضدت متقابل و اسناد تأیید کننده، ترجمه‌هایی به زبان طرف درخواست شونده را همراه خواهند داشت.
- ۲- تأیید ترجمه می‌تواند توسط طرف درخواست کننده از طریق مترجم سوگند خورده، سردفتر اسناد رسمی، یا نماینده دیپلماتیک یا مقام کنسولی طرفهای متعاقد انجام شود.

۳- اسنادی که از طریق اجرای یک درخواست دریافت شده اند به زبان طرف درخواست شونده خواهند بود.

بخش ۲

استرداد مجرمین

ماده ۲۴

۱- طرفهای متعاقد موافقت خواهند کرد که اشخاصی که در قلمرو آنان یافت می شوند را طبق مفاد این موافقتنامه برای تعقیب، محاکمه یا اجرای محکومیت به طرف دیگر مسترد نمایند.

۲- استرداد به منظور تعقیب یا محاکمه فقط برای جرائمی پذیرفته خواهد شد که طبق قوانین هر دو طرف متعاقد یا مجازات حبس به مدت بیش از ۱۲ ماه یا مجازاتی شدیدتر قابل مجازات می باشند.

۳- استرداد به منظور اجرای محکومیت فقط برای جرائم دارای مجازات حبس و در صورتی که شخص به مجازات بیش از ۶ ماه محکوم شده باشد یا برای مجازات شدیدتر به موجب قوانین هر دو طرف متعاقد پذیرفته خواهد شد.

۴- در صورتی که درخواست استرداد شامل چند جرم جداگانه باشد که هر یک از آنها طبق قوانین هر دو طرف متعاقد قابل مجازات بوسیله حبس باشد، ولی برخی از آنها شرایط مقرر در بندهای ۲ و ۳ این ماده را محقق ننمایند، طرف درخواست شونده حق خواهد داشت که استرداد را برای جرائم اخیر نیز بپذیرد.

ماده ۲۵

۱- استرداد در موارد زیر پذیرفته نخواهد شد:

الف- شخص مورد نظر تبعه طرف درخواست شونده باشد؛

ب- جرمی که استرداد برای آن درخواست شده است توسط طرف درخواست شونده به عنوان جرمی با ماهیت سیاسی یا نظامی در نظر گرفته شود.

پ- طرف درخواست شونده به دلیل قوانین داخلی خود درخواست را قابل پذیرش تلقی ننماید یا در صورتیکه مجازات به لحاظ مرور زمان یا به دلیل دیگر مقرر در قوانین آن دیگر قابل اجرا نباشد.

دفتر هیئت دولت

ت- شخص مورد نظر در طرف درخواست شونده مشمول تصمیم قطعی دادگاه یا تصمیم عدم تعقیب برای همان جرمی باشد که در مورد آن استرداد درخواست شده است.

ث- جرم در قلمرو طرف درخواست شونده ارتکاب یافته باشد یا اگر در خارج از قلمرو طرف مذکور ارتکاب یافته، رسیدگی به آن در صلاحیت محاکم درخواست شونده باشد.

۲- هرگاه طرف درخواست شونده شخص مورد نظر را به علت تابعیت آن را دارد مسترد ننماید، بنا به درخواست طرف درخواست کننده علیه وی رسیدگی کیفری را آغاز خواهد نمود. پرونده ها، اطلاعات و سایر دلایل توسط طرف درخواست کننده به طرف درخواست شونده تسلیم خواهد شد. نتایج رسیدگیهای مزبور به طرف درخواست کننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۳۶

۱- درخواست استرداد مربوط به شخصی که برای جرمی در طرف درخواست کننده تحت تعقیب یا محاکمه است منضم به نسخه مصدق دستور جلب، شرحی در تعریف ارتکاب جرم و متون مقررات قانونی قابل اعمال نسبت به جرم خواهد بود. اگر ضرر و زیان مادی در نتیجه جرم واقع شده باشد، میزان ضرر و زیان مزبور به دقیقترین میزان ممکن ذکر خواهد شد.

۲- درخواست مربوط به شخصی که به منظور اجرای حکم تقاضا شده است منضم به نسخه اصلی مصدق حکم قطعی و متن کامل مقررات قانونی اعمال شده که جرم را توصیف می کنند، خواهد بود. در صورتی که بخشی از محکومیت پیشتر در طرف درخواست کننده سپری شده باشد، مراتب مشخص خواهد شد.

۳- اطلاعات حاوی تابعیت، و تا دقیقترین میزان ممکن، توصیف، هویت، محل، احوال شخصیه شخص موردنظر همراه با عکس و اثر انگشتی وی خواهد بود.

در صورتی که طرف درخواست شونده تشخیص دهد که اطلاعات ارائه شده کافی نیست می تواند درخواست نماید که اطلاعات تکمیلی ظرف مدت زمان معقولی که تعیین می کند ارائه شود.

۴- طرف درخواست کننده مکلف نخواهد بود که مستندات دلایل مربوط به جرائم منتسب به شخص مورد نظر را ارسال نماید. با این حال، در برخی موارد خاص، طرف درخواست شونده می تواند برخی دلایل را مطالبه کند.

ماده ۲۷

در صورتیکه درخواست استرداد کلیه اطلاعات لازم را در بر نداشته نباشد، طرف درخواست شونده می تواند تکمیل آن را خواستار شود. اطلاعات مزبور ظرف ۳۰ روز به طرف درخواست شونده ارائه خواهد شد. در صورت وجود دلایل معتبر، این مدت می تواند برای ۱۵ روز تمدید شود. برای این منظور، طرف درخواست شونده می تواند زمانی که از دو ماه بیشتر نباشد، تعیین کند.

ماده ۲۸

طرف درخواست شونده، به محض دریافت درخواست استرداد بیدرنگ تمامی اقدامات لازم از جمله بازداشت موقت شخص مورد نظر را انجام خواهد داد. این مقرره در مواردی که طبق مفاد این موافقتنامه تعهدی برای پذیرش استرداد وجود ندارد، اعمال نخواهد شد.

ماده ۲۹

در موارد اضطراری، مراجع صلاحیتدار طرف درخواست کننده می توانند بازداشت موقت شخص مورد نظر را درخواست نمایند. مراجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده در خصوص موضوع طبق قانون خود تصمیم گیری خواهند نمود.

در درخواست بازداشت موقت ذکر خواهد شد که یکی از اسناد مذکور در بندهای ۱ یا ۲ ماده ۲۶ وجود دارد و اینکه قصد ارسال درخواستی برای استرداد وجود دارد. در درخواست همچنین جرائمی که استرداد در مورد آنها درخواست خواهد شد، و زمان و مکان ارتکاب جرائم مزبور و نیز تا حدی که امکانپذیر باشد توصیف کامل شخص مورد نظر ذکر خواهد شد.

درخواست بازداشت موقت برای مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده یا از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً بوسیله پست یا تلگراف یا دورنگار یا از طریق سازمان پلیس جنایی بین المللی (اینترپل) یا به هر وسیله دیگر که مستندی کتبی و مورد پذیرش طرف درخواست شونده باشد، ارسال خواهد شد.

دفتر هیئت دولت

مرجع درخواست کننده بیدرتنگ از نتیجه درخواست خود آگاه خواهد

شد.

در صورتی که ظرف ۳۰ روز پس از بازداشت، طرف درخواست شونده درخواست استرداد و اسناد مذکور در ماده ۲۶ را دریافت نکند، بازداشت موقت می تواند خاتمه داده شود. در هر حال مدت بازداشت موقت از ۴۵ روز از تاریخ بازداشت مزبور تجاوز نخواهد کرد. امکان آزادی موقت در هر زمانی زدنمی شود، اما طرف درخواست شونده هرگونه اقدامی را که لازم می داند برای جلوگیری از فرار فرد مورد نظر انجام خواهد.

آزادی لطمه ای به بازداشت مجدد و استرداد در صورتی که درخواست استرداد متعاقباً واصل شود، وارد نخواهد ساخت.

ماده ۴۰

۱- طرف درخواست شونده می تواند، پس از اتخاذ تصمیم در مورد درخواست استرداد، تسلیم شخص موردنظر را به منظور محاکمه آن شخص یا اجرای محکومیت صادره به دلیل جرمی غیر از جرمی که استرداد برای آن درخواست شده است، به تعویق بیندازد.

۲- طرف درخواست شونده به جای به تعویق انداختن تسلیم مجرم می تواند شخص مورد درخواست را موقتاً و با رعایت شرایطی که با توافق طرفها تعیین خواهد شد به طرف درخواست کننده تحویل دهد.

ماده ۴۱

چنانچه استرداد به طور همزمان از سوی چند کشور برای ارتکاب یک جرم یا جرائم متفاوت درخواست شود طرف درخواست شونده با در نظر گرفتن کلیه شرایط و به ویژه درجه شدت و محل وقوع جرائم، تاریخ تقاضاها، تابعیت شخص مورد درخواست و امکان استرداد بعدی به یک کشور دیگر تصمیم گیری خواهد نمود.

ماده ۴۲

۱- شخص مسترد شده مطابق با مفاد این موافقتنامه بدون رضایت طرف درخواست شونده برای جرمی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته و غیر از جرمی است که استرداد در مورد آن پذیرفته شده است، مورد تعقیب قرار نخواهد گرفت، محاکمه نخواهد شد یا حکمی در مورد او اجرا نخواهد

گردید یا بدلیل جرمی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته، به دولت ثالثی مجدداً مسترد نخواهد شد.

۲- رضایت طرف درخواست شونده در موارد زیر لازم نیست:

الف) در صورتیکه شخص مسترد شده قلمرو طرف درخواست کننده را ظرف ۱۵ روز متوالی پس از تکمیل رسیدگی یا اجرای محکومیت، در صورت صدور، ترک ننموده باشد.

این مدت بانستثنای مدت زمانی است که شخص آزاد شده نتوانسته داوطلبانه قلمرو طرف درخواست کننده را ترک کند.

ب) در صورتیکه شخص مسترد شده پس از ترک، مجدداً به قلمرو طرف درخواست کننده بازگشته باشد.

ماده ۴۳

۱- طرف درخواست شونده تصمیم در مورد درخواست استرداد را به طرف درخواست کننده اعلام خواهد نمود.

۲- در صورت هر گونه رد کامل درخواست استرداد یا بخشی از آن، دلایل به طرف درخواست کننده اعلام خواهد شد.

۳- چنانچه درخواست استرداد پذیرفته شود، طرف درخواست شونده زمان و مکان تسلیم را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد. در صورتی که طرف درخواست کننده مورد نظر را ظرف ۱۵ روز پس از تاریخ تعیین شده تحویل نگیرد، وی آزاد خواهد شد.

۴- در صورتی که شرایط خارج از کنترل یک طرف، مانع تحویل دادن یا تحویل گرفتن شخص مورد استرداد گردد طرف مزبور طرف دیگر را مطلع خواهد نمود. طرفهای متناهد در مورد تاریخ جدید تحویل بطور دوجانبه تصمیم خواهند گرفت.

ماده ۴۴

در صورتی که شخص مسترد شده فرار کند و به قلمرو طرف درخواست شونده بازگردد، ارائه اسناد مقرر در ماده ۳۶ این موافقتنامه برای درخواست استرداد جدید ضروری نخواهد بود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۴۵

- ۱- هر طرف متعاقد بنا به درخواست طرف دیگر اجازه عبور از طریق قلمرو خود را برای شخصی که توسط یک دولت ثالث به طرف اخیر تسلیم گردیده است اعطا خواهد کرد. طرفهای متعاقد مکلف به دادن اجازه عبور در مورد جرائمی که طبق مفاد این موافقتنامه قابل استرداد فرض نشده اند نیستند.
- ۲- در هر مورد، مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد درخصوص چگونگی، مسیر و سایر شرایط عبور توافق خواهند کرد.

ماده ۴۶

طرف درخواست کننده، طرف درخواست شونده را از نتایج رسیدگیهای کیفری آغاز شده علیه شخص مسترد شده پس از تسلیم وی آگاه خواهد نمود. افزون بر این تعهد، طرف درخواست کننده بنا به درخواست طرف درخواست شونده نسخه ای از تصمیم نهایی را برای طرف اخیر ارسال خواهد کرد.

ماده ۴۷

رویه استرداد و بازداشت موقت منحصرأ تابع قانون طرف درخواست شونده خواهد بود.

ماده ۴۸

اسناد برای درخواست استرداد ترجمه های مصدق تایید شده به زبان طرف درخواست شونده را همراه خواهند داشت.

ماده ۴۹

- ۱- هر گونه اموال مربوط به ارتکاب جرم یا اموالی که ممکن است به عنوان دلیل در رسیدگی کیفری باشد، به طرف درخواست کننده تحویل داده خواهد شد، حتی اگر انجام استرداد به دلیل عدم حضور شخص مورد نظر یا بنا به دلایل دیگر امکانپذیر نباشد.
- ۲- طرف درخواست شونده در صورتی که بر این نظر باشد که اموال برای رسیدگی کیفری دیگری لازم است، می تواند تحویل اموال را موقتاً به تمویق بیاندارد.

۳- حقوق اشخاص ثالث در اموال مذکور حفظ می شود. این اموال به منظور

تحويل به اشخاص مربوطه به طرف درخواست شونده بازگردانده خواهد

شد.

ماده ۵۰

هزینه های ناشی از استرداد و تحويل اموال بر عهده طرف درخواست

کننده خواهد بود، مگر هزینه هایی که منحصراً در قلمرو طرف درخواست شونده

ایجاد شده اند.

بخش ۳

انتقال محکومین به حبس

ماده ۵۱

از نظر این بخش از موافقتنامه :

۱- "کشور صادرکننده" به معنای کشوری خواهد بود که دادگاههای در

قلمرو آن محکومیت حبس یا دیگر مجازات محروم کننده از آزادی را

در مورد شخصی که می تواند منتقل گردد یا منتقل شده است صادر

نموده اند.

۲- "کشور اجرا کننده" به معنای کشوری خواهد بود که در قلمرو خود

حکم حبس یا مجازات محروم کننده از آزادی که علیه شخص تبعه

خود صادر شده است را اجرا می کند.

۳- "شخص محکوم" به معنای شخصی خواهد بود که به وسیله حکم

دادگاههای یکی از طرفهای متعاقد به حبس یا محرومیت از آزادی

به دلیل ارتکاب یک جرم محکوم گردیده است.

۴- "بستگان شخص محکوم" به همان معنایی خواهد بود که در قانون

کشوری که محکوم تبعه آن است تعریف شده است.

۵- "مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد" نهادهایی هستند که مطابق با

قوانین مربوطه خود به هر نحو در انتقال شخص محکوم دخیل می

باشند.

ماده ۵۲

تبعه هر طرف متعاقد که به محرومیت از آزادی در قلمرو طرف دیگر محکوم شده است، بنا به درخواست هر یک از طرفها، با موافقت طرف متعاقدت، بنا به دیگر و مطابق با مفاد مندرج در این موافقتنامه برای اجرای محکومیت به این کشور متبوع خود منتقل خواهد شد.

ماده ۵۳

شخص محکوم، نماینده قانونی وی یا یکی از بستگان وی می‌توانند از مراجع صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد شروع رویه مندرج در ماده ۵۲ را درخواست کنند. مراجع صلاحیتدار کشور صادرکننده شخص محکوم را از امکان چنین درخواستی مطلع خواهند نمود.

ماده ۵۴

انتقال شخص محکوم فقط در صورتی انجام خواهد شد که فعل موضوع محکومیت وی در کشور صادرکننده طبق قانون کشور اجراکننده نیز جرم تلقی شود.

ماده ۵۵

- ۱- انتقال اشخاص محکوم فقط با رضایت آنان صورت خواهد گرفت.
- ۲- در صورتی که شخص محکوم در وضعیت روانی مثبت برای اعلام رضایت معتبر خود نباشد، رضایت نماینده قانونی وی اخذ خواهد شد.
- ۳- کشور صادرکننده تضمین خواهد کرد که رضایت مذکور در بند ۱ این ماده بطور آزادانه، داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامد آن اعلام شده است.
- ۴- کشور اجراکننده حق دارد از طریق کنسول یا مقام دیگر خود که مورد توافق کشور صادرکننده می باشد از رضایت شخص محکوم به انتقالش و شرایط این رضایت که توسط کشور صادرکننده اعلام شده است اطمینان حاصل کند.

ماده ۵۶

- ۱- کشور اجراکننده در اولین فرصت ممکن، کشور صادرکننده را از پذیرش یا عدم پذیرش درخواست آگاه خواهد ساخت.
- ۲- کشور صادرکننده شخص محکوم را بطور کتبی از اقدامات انجام شده خود یا کشور اجراکننده به موجب این موافقتنامه همچنین تصمیمات اتخاذ شده توسط هر یک از دو کشور در خصوص همان شخص درخواست انتقال مطلع خواهد ساخت.
- ۳- کشور اجراکننده اطلاعات زیر را درباره اجرای محکومیتها به کشور صادرکننده ارائه خواهد نمود:
 - الف- آیا شخص محکوم پیش از اتمام اجرای محکومیت در قلمرو کشور اجرا کننده فرار کرده است.
 - ب- آیا دولت صادرکننده درخواست گزارش ویژه ای در مورد وضعیت شخص محکوم نموده است.

ماده ۵۷

- ۱- در صورتی که طرفهای متعاقد در مورد انتقال موافقت کنند، مراجع صلاحیتدار کشور اجرا کننده به ماهیت و مدت محکومیت تعیین شده در حکم موضوع انتقال ملتزم خواهند بود.
- ۲- در صورتیکه محکومیت از لحاظ ماهیت یا مدت با قانون کشور اجرا کننده مغایرت داشته باشد، یا قانون آن کشور چنان مقرر دارد، مرجع صلاحیتدار کشور اجرا کننده محکومیت را به مجازات مقرر برای همان نوع جرائم در قانون خود تبدیل خواهد کرد. مجازات مزبور تا جایی که امکانپذیر باشد، از لحاظ ماهیت با ماهیت محکومیت مقرر در حکم کشور صادر کننده منطبق خواهد بود. مجازات تعیین شده در کشور اجرا کننده نباید از لحاظ ماهیت و مدت از مجازات وضع شده توسط کشور صادر کننده سنگینتر باشد و نباید از حداکثر مقرر به موجب قانون کشور اجراکننده برای همان نوع جرائم بیشتر باشد.
- ۳- مرجع صلاحیتدار کشور اجرا کننده به یافته ها در کشور صادر کننده در مورد وقایع ملتزم خواهد بود و نمی تواند هیچ مجازات دیگری به جز مجازات محدود کننده آزادی را جایگزین کند.

ماده ۵۸

هرگاه طرفهای متعاقد با درخواست انتقال موافقت کنند، مزایج طرفین را صلاحیتدار آنها، محل، زمان و شرایط انتقال در اولین زمان مناسب را تعیین نماید. محل انتقال خواهند کرد. انتقال شخص محکوم در قلمرو کشور صادر کننده انجام خواهد شد.

ماده ۵۹

- ۱- اجرای محکومیت، از جمله آزادی مشروط، تابع قانون کشور اجراکننده خواهد بود.
- ۲- شخص محکوم منتقل شده از عفو عمومی در هر دو کشور بهره‌مند خواهد شد.
- ۳- شخص محکوم منتقل شده فقط در کشور اجرا کننده می تواند مشمول عفو موردی قرار گیرد.
- ۴- پس از انتقال و در صورت هر گونه درخواست، فقط کشور صادر کننده، حق تجدید نظر در حکم را دارد.

ماده ۶۰

- ۱- طرفهای متعاقد بطور متقابل یکدیگر را از کلیه تنبیهاتی که ممکن است بر اجرای محکومیت تاثیر گذارد به ویژه عفو عمومی، عفو موردی یا هر گونه درخواست تجدیدنظر در حکم مطلع خواهند نمود.
- ۲- کشور اجرا کننده به محض پایان یافتن اجرای محکومیت، کشور صادر کننده را مطلع خوانند کرد.

ماده ۶۱

- ۱- درخواست انتقال به صورت کتبی خواهد بود.
- ۲- درخواست منضم به اسناد زیر خواهد بود:
الف) نسخه مصدق حکم، به همراه اطلاعاتی مبنی بر اینکه یک حکم قطعی است.
ب) متون قوانین مربوطه که حکم بر آنها مبتنی است.
پ) اسنادی از جمله اطلاعات تفصیلی در مورد هویت، تابعیت، محل اقامت و سکونت شخص محکوم.

ت) اسنادی که تعیین کننده میزان محکومیتی است که بیشتر در کشور صادر کننده سپری شده است.
ث) اعلامیه ای حاوی رضایت شخص محکوم به انتقال.
ج) درخواست انتقال ارائه شده بوسیله شخص محکوم، نماینده ج) درخواست قانونی وی یا بستگان او.
چ) سایر اسنادی که ممکن است برای بررسی درخواست مهم باشد. سایر نظیر گواهی پزشکی در مورد وضعیت جسمی و روحی شخص محکوم.

ماده ۶۲

در صورتی که کشور اجراکننده براین نظر باشد که اطلاعات و اسناد تقدیمی به آن ناکافی می باشد، درخواست اطلاعات تکمیلی را خواهد نمود و می تواند مهلتی را که بنا بر درخواستی معتبر، قابل تمدید باشد برای دریافت اطلاعات مزبور تعیین کند. چنانچه اطلاعات تکمیلی ارسال نشود، کشور اجراکننده به موجب اطلاعات و اسنادی که بیشتر ارائه شده است در مورد درخواست اتخاذ تصمیم خواهد کرد.

ماده ۶۳

درخواستهای انتقال و اسناد تأیید کننده آنها نیازی به تأیید رسمی ندارند و ترجمههایی به زبان کشور اجرا کننده را همراه خواهند داشت.

ماده ۶۴

هر گونه هزینه های ایجاد شده به سبب انتقال به عهده کشور اجراکننده خواهد بود، مگر هزینه هایی که منحصراً در قلمرو کشور صادرکننده واقع شود.

بخش ۴

مقررات فرعی مربوط به موضوعات کیفری

ماده ۶۵

طرفهای متعهد متعهد می شوند که بنا به درخواست، طبق قوانین خود علیه اتباع خویش که در قلمرو طرف دیگر جرمی را مرتکب شده اند رسیدگی های کیفری را آغاز نمایند.

ماده ۶۶

۱- طرفهای متعاقد اطلاعات زیر را برای آغاز رسیدگیهای کیفری مذکور در ماده ۶۵ برای یکدیگر ارسال خواهند نمود:

الف) نام مرجع درخواست کننده؛

ب) اسناد راجع به جرمی که موضوع درخواست را تشکیل می دهد، از جمله زمان و مکان وقوع جرم؛

پ) هویت، تابعیت و تاحدی که امکانپذیر باشد، اطلاعات راجع به محل اقامت یا سکونت مظنون.

۲- درخواست باید اسناد زیر را همراه داشته باشد:

الف) صورتجلسه تحقیق مقدماتی یا نسخه های مصدق آنها که به زبان طرف درخواست کننده تهیه شده باشد؛

ب) تمامی اسناد و اموالی که ممکن است برای رسیدگی کیفری دلیل محسوب شوند؛ ماده ۴۹ این موافقتنامه در این مورد اعمال خواهد شد؛

پ) متون مقررات قانون قابل اعمال، مقرر در قوانین جاری محل ارتکاب جرم؛

ت) عکس و اثر انگشتان مظنون، در صورت لزوم و امکان.

۳- طرف درخواست شونده نتیجه رسیدگی ها را به طرف دیگر اطلاع خواهد داد و نسخهای از تصمیم نهایی را ارسال خواهد نمود.

ماده ۶۷

۱- در صورتی که حضور شخصی که در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد در بازداشت است موردنیاز طرف درخواست کننده به عنوان شاهد باشد، طرف درخواست شونده می تواند نسبت به انتقال موقت آن شخص به قلمرو طرف درخواست کننده رضایت دهد، مشروط بر آنکه وی در بازداشت نگهداشته شود و در زودترین زمان مناسب بازگردانده شود.

۲- در صورتی که حضور شخصی که در قلمرو دولت ثالثی در بازداشت است به عنوان شاهد موردنیاز باشد، طرفهای متعاقد اجازه عبور از طریق قلمرو خود را صادر خواهند نمود.

۲- در موارد مذکور در بندهای ۱ و ۲ بالا، مفاد ماده ۲۸ در حد امکان اعمال خواهد شد.

ماده ۶۸

۱- طرفهای متعاقد بنا به درخواست حداقل یکبار در سال اطلاعات راجع به احکام صادره و قطعی شده در مورد اتیان طرف دیگر را برای یکدیگر ارسال خواهند نمود.

۲- بنا به درخواست، طرفهای متعاقد اطلاعات راجع به سوابق قضایی اشخاصی که قبلاً در مورد آنان در قلمرو طرف درخواست کننده محکومیتی صادر شده است، برای یکدیگر ارسال خواهند کرد.

۳- در موارد مذکور در بندهای ۱ و ۲ بالا، طرفهای متعاقد در حد امکان اثر انگشتان اشخاص محکوم را برای یکدیگر ارسال خواهند نمود.

ماده ۶۹

مفاد این موافقتنامه در مورد درخواستهای مربوط به مواردیکه قبل از لازم الاجرا شدن آن رخ داده اند، نیز قابل اعمال خواهد بود.

فصل چهارم

مقررات نهایی

ماده ۷۰

هر گونه مشکلاتی که ممکن است در زمینه اجرا یا تفسیر این موافقتنامه بروز کند از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۷۱

این موافقتنامه تصویب و اسناد تصویب آن مبادله خواهند شد. این موافقتنامه ۳۰ روز پس از تبادل اسناد تصویب لازم الاجرا خواهد شد. از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، "عهدنامه استرداد مقصرین و تعاون قضائی در امور جزائی" و "قرارداد تعاون قضائی در امور حقوقی و تجاری" بین دو کشور که در تاریخ ۱۳۱۵/۱۲/۲۳ هجری شمسی مطابق با ۱۴ مارس ۱۹۳۷ در تهران به امضا رسید، خاتمه خواهند یافت.

ماده ۷۲

این موافقتنامه برای مدت نامحدود معتبر خواهد بود. در هر حال، هر طرف متعهد می‌تواند در هر زمان از طریق تسلیم اطلاعیه‌ای به طرف متعهد دیگر، موافقتنامه را فسخ کند.

فسخ موافقتنامه شش ماه پس از تاریخی که طرف دیگر اطلاعیه مزبور را دریافت کند، نافذ خواهد شد.

با تایید مراتب فوق، نمایندگان مربوطه تام‌الاختیار طرفهای متعهد، این موافقتنامه را امضا نمودند.

این موافقتنامه در آنکارا در تاریخ ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ هجری شمسی، (برابر با ۳ فوریه ۲۰۱۰) در دو نسخه به زبانهای فارسی، ترکی و انگلیسی، که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند تنظیم گردید. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی مرجح خواهد بود.

از طرف
جمهوری ترکیه
سعدالله ارگین
وزیر دادگستری

از طرف
جمهوری اسلامی ایران
منوچهر متکی
وزیر امور خارجه

۱۴ بهمن ۸۸

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان
تاریخ ثبت : ۱۳
شماره ثبت :
شماره دفتر کل :
شماره شناسه :
صفحه :